

uitspraak

Uitspraak d.d. 24 maart 2021 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4325

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigde: mr. M. Bijleveld,

tegen

mevrouw [verweerster],
werkzaam bij [bank],
VERWEERSTER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 6 maart 2019 is namens de [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerster, destijds werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport, met bijlagen, van 6 mei 2020 dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. In een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail van 20 januari 2021 aan verweerster, is verweerster door de secretaris uitgenodigd voor de zitting van 10 februari 2021. Klager is eveneens uitgenodigd.

1.4. Op de zitting van 10 februari 2021 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting is de gemachtigde van klager verschenen. Hij heeft het in het klachtrapport ingenomen standpunt nader toegelicht, onder meer aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Verweerster is eveneens verschenen en heeft mondeling verweer gevoerd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerster was vanaf 21 oktober 2015 tot 2 maart 2018 werkzaam bij de bank, ten tijde van de hieronder beschreven gedragingen in de functie van [functie].

2.2. Verweerster heeft op 20 november 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. Verweerster heeft in de periode van november 2017 tot en met maart 2018 rekeninggegevens geraadpleegd van 548 klanten van de bank, terwijl daartoe volgens klager geen zakelijke aanleiding bestond. Van 35 klanten heeft zij bovendien meerdere schermen bekeken, in totaal 255 schermen.

2.4. De bank is de – volgens klager: ongeautoriseerde – raadplegingen door verweerster op het spoor gekomen naar aanleiding van een strafrechtelijk onderzoek met betrekking tot fraude. Op de telefoon van een verdachte in dat onderzoek is een foto gevonden, waarop gegevens van een klant van de bank op een beeldscherm en een toetsenbord met daarin gestoken de unieke toegangspas waar verweerster tijdens haar dienstverband gebruik van maakte te zien zijn.

2.5. De bank heeft de gegevens van verweerster voor een periode van acht jaar in het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister opgenomen.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager verwijt verweerster dat zij vertrouwelijke gegevens van klanten van de bank heeft geraadpleegd, zonder dat zij daartoe een zakelijke aanleiding had. Klager brengt ter onderbouwing daarvan naar voren dat een groot aantal raadplegingen door verweerster buiten werktijden en soms zelfs na middernacht plaats vond. Voorts heeft verweerster over een deel van de raadplegingen in de systemen van de bank niets vastgelegd. Bovendien behoort het doen van serieraadplegingen op adres niet tot de werkzaamheden van verweerster. Ten slotte heeft zij vertrouwelijke gegevens van de klant gedeeld met een derde.

3.2. Volgens klager heeft verweerster gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4, 5 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerster een beroepsverbod voor de duur van zes maanden op te leggen.

3.3. Verweerster heeft ter zitting verklaard dat er tevens een strafrechtelijk onderzoek loopt tegen haar met betrekking tot fraude. Dit houdt verband met een foto die op de telefoon van een medeverdachte in dat onderzoek is gevonden waarop de toegangspas van verweerster te zien is. Nu dat onderzoek nog niet is afgerond wenst verweerster niet op de inhoud van de verwijten in te gaan. Dit is ook de reden geweest dat verweerster eerder niet gereageerd heeft op de uitnodiging van klager om een verklaring af te leggen.

3.4. Wel heeft verweerster ter zitting, kort samengevat, het volgende verklaard. Zij heeft geen klantgegevens geraadpleegd zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. Ten tijde van haar dienstverband volgde verweerster naast haar werk een studie en zorgde zij als alleenstaande ouder voor haar zoontje. Om die reden, in combinatie met een hoge werkdruk, voerde zij ook werkzaamheden uit buiten haar werktijden. Voorts heeft zij aangevoerd dat niet vastgesteld kan worden dat zij degene is geweest die de desbetreffende foto, waarop vertrouwelijke klantgegevens en haar toegangspas te zien zijn, heeft gemaakt. Verder heeft zij aangevoerd dat het wel kan kloppen dat zij na een raadpleging dit niet altijd vastlegde in de systemen van de bank. Ook dit kwam vooral door de hoge werkdruk. Voorts is sprake van strijd met het verbod op dubbelde bestraffing, aldus verweerster.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerster in strijd is met Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie oordeelt dat verweerster de gedragsregels heeft overtreden door in de periode november 2017 tot en met maart 2018 rekeninggegevens van klanten van de bank te raadplegen, zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. Het betreft rekeninggegevens van in totaal 548 klanten. Van 35 van hen heeft verweerster meerdere schermen bekeken. De stelling van verweerster dat zij de rekeninggegevens heeft geraadpleegd in het kader van haar functie acht de tuchtcommissie niet aannemelijk. Uit het onderzoek van de bank blijkt dat een groot aantal van de raadplegingen die door verweerster zijn gedaan heeft plaatsgevonden buiten de werktijden van verweerster of op momenten dat verweerster zich ziek had gemeld of vrij was. Daarbij is het tijdstip vooral opvallend, namelijk laat in de avond en soms ook na middernacht. Daarnaast gaat het om serieraadplegingen op adres, hetgeen niet tot de werkzaamheden van verweerster behoorde. Ten slotte zijn de raadplegingen niet altijd door verweerster vastgelegd in de systemen van de bank. Volgens de bank is dit echter wel gebruikelijk.

4.3. Volgens verweerster kan niet worden vastgesteld dat zij de foto met klantgegevens heeft gemaakt. Dat neemt echter niet weg dat het te denken geeft dat een derde (de medeverdachte) kennelijk beschikte over een foto met daarop klantgegevens en de unieke toegangspas van verweerster en zij hierop niet inhoudelijk heeft willen reageren ter zitting.

4.4 Anders dan verweerder meent, is geen sprake van strijd met het verbod op dubbele bestraffing. Het strafrecht dient namelijk een ander doel dan wel beschermt een ander belang dan het tuchtrecht. Het tuchtrecht bewaakt het aanzien van de beroepsgroep, beschermt het belang van een goede beroepsuitoefening en bevordert de kwaliteit daarvan, zodat de samenleving daarin vertrouwen kan (blijven) stellen. De tuchtrechtelijke maatregelen die opgelegd kunnen worden zijn hierop toegesneden. Samenloop tussen de (mogelijke) strafrechtelijke en deze tuchtprocedure levert daarom geen schending van het “ne bis in idem”-beginsel op.

4.5. De slotsom is dat verweerster in strijd met de binnen de bank geldende regels heeft gehandeld. De tuchtcommissie acht het handelen van verweerster niet integer. Bovendien schaadt dit het vertrouwen dat de samenleving in de bank als professionele instelling moet kunnen stellen. Verweerster heeft zich aldus schuldig gemaakt aan schending van de gedragsregels 1, 4, 5 en 7 van de Gedragscode, behorende bij de Bankierseed. De klacht is daarom gegrond.

4.6. Naar het oordeel van de tuchtcommissie vormt de oplegging van een aanwijzing dat verweerster een periode niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector de enige passende maatregel. Daarbij speelt een rol dat de financiën van klanten veel informatie prijsgeven over het persoonlijke leven van die klanten en daarmee uiterst privacygevoelig zijn. Bij het bepalen

van de duur van de maatregel heeft de tuchtcommissie in het nadeel van verweerster meegewogen dat de schermen van een bijzonder groot aantal klanten zijn geraadpleegd, terwijl daarvoor geen zakelijke aanleidingen bestonden. Ook heeft verweerster geen blijk van inzicht gegeven in het kwalijke van haar handelen. Dit alles leidt tot de hierna volgende beslissing.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerster de aanwijzing op dat zij gedurende een periode van **zes (6) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, mr. E.A.. Messer en dhr. F. Demenint, in aanwezigheid van mr. C. Ihataren, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan klager en verweerster verzonden op 24 maart 2021.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerster en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.